

ACADEMICIAN MARIUS IOSIFESCU

Academicianul Marius Iosifescu este matematician, doctor docent în științe Director al Institutului de Statistică Matematică și Matematică Aplicată „Gh. Mihoc-Caius Iacob”. Membru titular al Academiei Române din 2000 (corespondent - 1991)

Publicații: Teoria jocurilor, Ed. Tehnică, București, 1965, Teoria probabilităților și statistică matematică, Ed. Tehnică, București, 1966, Elemente de teorie a probabilităților și aplicațiile ei, 176 pp. Ed. Științifică, București, Procese stochastice și aplicații în biologie și medicină, Ed Acad. R.S.România, București, 1968, Random Processes and Learning, Grundlehren der math. Wissenschaften, Band 150. Springer-Verlag, Berlin-Heidelberg-New-York, 1969, Stochastic Processes and Applications in Biology and Medicine: I. Theory; II. Models. Biomathematics, Vols.3 Ed Academiei & Springer, Bucuresti-Berlin, 1973., Lanțuri Markov finite și aplicații, Ed. Tehnică, București, 1977, Finite Markov processes and their applications, Wiley & Ed. Tehnica, Chichester - București, 1980. (Polish translation: Skonczone procesy Markova i ich zastosowania, PWN, Warszawa, 1988), Dependența cu legături complete și aplicații, Ed. Științifică și Enciclopedică, București, 1982, Elemente de modelare stochastică, Ed.

Tehnica, București, 1984, Mica enciclopedie de statistică, Ed. Științifică și Enciclopedică, București, 1985, Dependence with Complete Connections and its Applications, Cambridge Tracts in Mathematics, Vol.96. Cambridge Univ. Press, Cambridge, 1990, Metrical Theory of Continued Fractions, Mathematics and its Applications, Vol. 547. Kluwer, Dordrecht, 2002.

1. Considerați că România de azi este diferită de cea anterioară anului 1989? Din această perspectivă, se poate vorbi, din perspectiva dumneavoastră, de o magistratură de dinainte de 1989 și de una de după 1989?

Da și nu. Se poate vorbi mai degrabă, în multe cazuri, de o continuitate între ceea ce se întâmpla înainte și după 1989. Firește, nu mai există prezența partidului unic în actul de justiție, dar aceasta a fost înlocuită de imixțiuni mai „subtile”. De ce există atâtea condamnări la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, de ce oamenii simpli nu pot să-și recupereze petecul de pământ?

Este clar că inamovibilitatea acordată fără discernământ tuturor a contribuit esențial la actuala situație.

2. Ar trebui trecută cu vederea colaborarea unor magistrați cu serviciile Securității, dată fiind experiența și competența acumulată (știut fiind că un bun specialist se formează în mulți ani) sau ar trebui ca aceste persoane să fie expuse și îndepărtate din profesie? Soluția din Germania de Est, unde, după căderea zidului și reunificare, judecătorii din perioada comunistă au fost îndepărtați, este cea mai bună?

Nu, în niciun caz! Ce s-a întâmplat recent la Consiliul Superior al Magistraturii ne arată unde se poate ajunge dacă nu se procedează în acest fel. Evident, exemplul Germaniei trebuia urmat.

3. Considerați că și în prezent, în lume și în România, puterea politică exercită influență sau control asupra magistraților? În ce modalitate? Prin ce pârgii?

Cu cât ne deplasăm spre vest, aceasta influențare se diminuează. Cred ca nici o societate nu este scutită de încercări de influențare, dar astfel de acțiuni au șanse mici de reușită într-o societate așezată.

4. Dacă ar trebui să vă adresați unei instanțe din România, pentru a vă ocroti un drept, ați avea încredere în sistem, în general, și în judecător, în special? Există vreo diferență între ceea ce ar trebui să fie un judecător și ceea ce el este, în realitate?

Nu, nu aș avea încredere.

5. Ce socotiți că ar trebui să facă membrii acestui corp profesional pentru întărirea independenței și sporirea încrederii publicului în actul de dreptate? Cum ar trebui să se comporte un judecător? S-a născut oare judecătorul ideal?

Probabil că judecătorul ideal nu există. Problema noastră este că publicul și-a pierdut încrederea în actul de justiție.